

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5054/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Илије Зиндовића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 1124/18 од 10.07.2019. године, у седници од 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења из става другог пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1124/18 од 10.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ решење из става другог пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1124/18 од 10.07.2019. године и решење из става трећег пресуде Основног суда у Прокупљу П 1816/17 од 27.02.2018. године и предмет се враћа првостепеном суду на поновни поступак у укинутом делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1816/17 од 27.02.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена је обавезана да за тужиоца уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду за период од 13.10.2012. године до 12.02.2013. године, на износ од 8.758,55 динара по стопама важећим на дан уплате. Ставом другим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражено да се тужена обавезе да туженом достави доказ о извршеној уплати доприноса из става првог изреке. Ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1124/18 од 10.07.2019. године ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде.

Против решења садржаног у ставу другом изреке другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битних

повреда одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1 Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези права на трошкове поступка.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима парничног поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Тужилац је тужбом од 29.08.2017. године тражио да се тужена обавезе на уплату припадајућих доприноса пензијског и инвалидског осигурања. Првостепеном пресудом је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да у његову корист уплати доприносе пензијског и инвалидског осигурања надлежном фонду. Првостепени суд је одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка, сматрајући да је тужилац доприносе могао потраживати у парници у којој је потраживао новчану накнаду. Тужбени захтев тужиоца за уплату неуплаћених доприноса је основан, али су направљени издаци који далеко превазилазе висину тужбеног захтева и који нису били потребни с обзиром да је тужилац имао могућност потраживања истих у ранијем поступку, па је правично да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Побијаним другостепеним решењем садржаним у ставу другом другостепене пресуде потврђена је првостепена пресуда у овом делу, из разлога што је тужилац у поступку у коме је потраживао новчану накнаду имао могућност да потражује и доприносе за пензијско и инвалидско осигурање.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којима је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом чл. 153. став 1 ЗПП прописано је да је странке која у целини изгуби парницу дужна да противној страни накнади трошкове. Према чл. 154. став 1. ЗПП суд ће приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину наведених законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка тужиоцу нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору. Из изнетих разлога, обе нижестепене одлуке о трошковима поступка су укинуте.

У поновном поступку, првостепени суд ће узети у обзир изнете примедбе и донети правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 416. став 2. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић